Stříhali do hola malého chlapečka Vladimír Mišík

	G	C	Ami	D	
1.	Stříhali dohola	malého chlapečka,	kadeře padaly	k zemi a	zmíraly
	G	C	D	Ami	Emi
	Kadeře padaly	iak růže do hrobu.	železná židle se	e otáčela.	

- 2. Šediví pánové v zrcadlech kolem stěn, jenom se dívali, jenom se dívali, že už je chlapeček chycen a obelstěn, v té bílé zástěře kolem krku
- 3. Jeden z nich, kulhavý učitel na čelo, zasmál se nahlas a všichni se pohnuli Zasmál se nahlas a ono to zaznělo, jako kus masa když pleskne o zem

C Ami7 D G

Mezihra:

- 4. Učeň se dívá na malého chlapečka, jak malé zvíře se dívává na jiné, ještě nechytit a rváti si z cizího a už přeci
- Ráno staví svou růžovou bandasku, na malá kamínka, na Vincka chcípáčka, a proto učňovi všelijaké myšlenky, jsou vždycky stranou a trochu vlažné
- 6. Toužení svědící jak uhry pod mýdlem, toužení svědící po malé Šafářce, sedává v kavárně pod svými kabáty, jako pod mladými oběšenci
- 7. Stříhali dohola malého chlapečka, díval se na sebe, nemohl se pohnouti nesměl se pohnouti na židli z železa už mu to začlo